

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

**Ministerieele Omzendbrieven
omtrent de Steenkoolmijnen en de Mijnpolitie**

Vaste belasting.

Brussel, den 1er Maart 1935.

4 A/3533.
15/2406.

Heer Hoofdingenieur,

Onlangs werd mij door een Hoofdingenieur van het Mijnwezen, de vraag gesteld om te weten « of de concessiehouder van een steenkoolmijn waarvan de ontginningswerken nog niet zijn begonnen, verplicht is aan de eigenaars van den bovengrond, de jaarlijksche vaste belasting per hectaar te betalen, die voorzien is in het lastkohier gevoegd bij het vergunningsbesluit ».

Ik heb die vraag aan den Mijnraad onderworpen.

In zitting van 8 Januari, heeft dit College daarop bevestigend geantwoord.

Namens den Minister :

De Directeur Generaal van het Mijnwezen,

G. RAVEN.

Secondaire verluchting.

13 B/5087.

Brussel, den 25ⁿ Maart 1935.

Heer Hoofdingenieur,

Onlangs is er, in een in tweede categorie ingedeelde mijn, een mijngasontbranding voorgekomen, die veroorzaakt werd door het in werking stellen van een ontploffingstoestel.

Zij kwam in de nabijheid voor van de uitmonding van een tot uitdelving aangelegden steengang waarvan het front was verlucht door een linie blaas luchtkokers van 0,40 m. doorsnede en van ongeveer 500 m. lengte, komende van de luchttoevoerschacht en dwars loopend door vier sluitingsdeuren geplaatst in de galerij die den omtrek der twee schachten verbindt. Bij de nederdrukking der aanvangsverluchting voegde zich deze voortgebracht door twee turbo-ventilators die in reeks op kleinen afstand van het te verluchten front waren aangebracht. Anderzijds, was de galerij langswaar de linie der luchtkokers loopt, doorstroomt op het grootste gedeelte van hare lengte door een luchtstroom die reeds de in afbouw zijnde werkplaatsen had verlucht.

De Heer Inspecteur Generaal der Mijnen is van meening dat met zulk een verluchtingstelsel er aanleiding toe bestaat om te vreezen dat de turbo-ventilators de linie luchtkokers in depressie brengen in betrekking met de galerij, ten minste op sommige plaatsen, en dat er langs de verbindingen een opslorping van bedorven lucht geschiedt, die alzoo werkelijk de verluchting van den in aanlegging zijnde steengang tot een eenvoudige lucht vermenging beperkt.

Eenigen tijd te voren was reeds mijn aandacht getrokken geweest door den Heer Hoofdingenieur-Directeur van het zevende mijnarrondissement op de nadeelen aan zulke wijze van verluchting verbonden.

Op voorstel van den Heer Inspecteur Generaal heb ik het Nationaal Mijninstituut er mede belast de verluchting van deze werkplaats te onderzoeken.

Sedert het ongeval had men den dichtst nabij het front geplaatsten turbo-ventilator weggenomen alsook de buizen die er op volgden.

De proefnemingen op het gedeelte gedaan van de linie luchtkokers die niet was weggenomen hebben toegelaten tot de hierna beschreven gevolgtrekkingen.

Van af een punt gelegen op 288 meters van het begin van de linie luchtkokers bevondt het buizenstelsel zich in depressie tegenover de lucht van de galerij.

Anderzijds werd er een gehalte mijngas van 2 t. h. vastgesteld in den luchtstroom dezer galerij en een gehalte van 0,74 t. h. in de lucht door de luchtkokers ingeblazen.

Die gegevens hebben toegelaten te berekenen dat de hoeveelheid bedorven lucht dat werd opgevangen door de verbindingen van het buizenstelsel 37 t. h. bedroeg van het totaal der, op het uiteinde der luchtkokers, ingeblazen lucht.

De inrichting was dus gebrekkig zij moest het nog meerder zijn wanneer de twee turbo-ventilators in reeks werkten.

Bovendien werd er een gelijkvormige verdeling der ontsnappingen en der wederinstromingen verondersteld.

Indien er plaatselijke gebrekkigheden hadden bestaan in het gedeelte der buizenleiding onder nederdrukking, zouden de instromingen van bedorven lucht veel belangrijker kunnen geweest zijn.

Bijgevolg verzoek ik U de aandacht van de exploitanten van uw ressort te verstigen op de noodzakelijkheid in gevallen van dien aard, de plaats der turbo-ventilators zoodanig te kiezen dat er altijd een overdrukking weze binnen het buizenstelsel en dit om de instroming van bedorven lucht te vermijden en om altijd op het front waarlijk versche lucht aan te brengen.

Namens den Minister :

De Directeur Generaal van het Mijnwezen,

G. RAVEN.

Aansnijdingssteengangen.

13 G/6293.

Brussel den 28^a Januari 1935.

Heer Hoofdingenieur,

Bij omzendbrief N° 13 G/6229 dd. 25 Juli 1934, heb ik de Heeren Hoofdingenieurs-Directeurs verzocht mij te willen inlichten omtrent de wijze hoe het uittreksel: « ... zelfs de aansnijdingssteengangen van kleine lengte » van den Ministerieelen omzendbrief van 7 September 1901, tot uitlegging van artikel 32bis van het Algemeen Mijnpolitieereglement, artikel van toepassing voor de mijnen der tweede en derde categoriën, in hun arrondissement toegepast wordt.

Te gelijker tijd heb ik gevraagd om mij hun advies te willen laten kennen over de gestelde vraag aangaande de maximumlengte vast te stellen welke zou mogen aangenomen worden voor de steengangen waarvan de terugkeer der verluchting langs een in bedrijvigheid zijnde werkplaats mag geschieden.

Uit de verstrekte inlichtingen en adviezen blijkt dat indien er bijna eenparigheid bestaat voor wat de noodzakelijkheid betreft van een milde toepassing van artikel 32bis, voorgeschreven door den omzendbrief dd. 7 September 1901, de adviezen nochtans verdeeld zijn voor wat het vast stellen betreft van de maximumlengte der hersnijdingen der steenbanken waarvan de terugkeer der verluchting langs een in bedrijvigheid zijnde werkplaats mag geschieden.

Volgens eenige, zou deze lengte geen 25 meters mogen te boven gaan volgens andere 50 meters, ook nog volgens andere zou ze, de horizontale « stampe » tusschen twee aangrenzende lagen, kunnen belangen.

Deze verscheidenheden leggen zich uit door de speciale omstandigheden die ieder geval kenschetsen.

Artikel 32bis geeft U de mogelijkheid om al misbruik van wegens de ontginners te beletten, daar deze tekst formeel en zonder voorbehoud, voor al voorbereidend werk zelfs van enkele meters lengte van toepassing is.

De afwijking voorzien bij omzendbrief dd. 7 September 1901, dient men als een eenvoudige milde toepassing te beschouwen, waarvan gij de toepassing dient te bepalen, volgens de bijzondere omstandigheden aangaande ieder geval: belangrijkheid der mijngasuitwasemingen, moeilijkheden tot het oprichten van afzonderlijke luchtstroomen zonder de exploitatie ernstig te belemmeren, enz.

Bij gevolg acht ik het niet noodig van een maximumlengte vast te stellen welke men niet zou mogen te boven gaan voor de aansnijdingssteengangen verlucht in serie met een in bedrijvigheid zijnde werkplaats, zonder afdaaling van bedorve lucht.

Namens den Minister :

*De Directeur Generaal van het Mijnwezen,***G. RAVEN.****Natuurlijke putten.**

13 G/6316.

Brussel, den 25^a Maart 1935.

Heer Hoofdingenieur,

Ik oordeel het nuttig uwe bijzondere aandacht te vestigen op de afbouwwerken (steengangen, houwplaatsen) die in de richting van natuurlijke putten of in de nabijheid van zulke putten in werking gebracht worden.

Werken van dergelijken aard zijn gevaarlijk om reden van de mogelijkheid van een waterdoorbraak en onder dit oogpunt vallen zij onder de toepassing van artikels 62 en volgende, van het Algemeen reglement.

Mijn aandacht werd op de natuurlijke putten getrokken door het volgende feit het front van een afbouwplaats werd naar een natuurlijken put vooruitgebracht en was enkel, door drie boorgaten van drie meters, voor afgegaan, om rede dat dezelfde put vroeger was aangetroffen geweest op een bene-

denverdieping zonder aanleiding tot watertoevloed te geven.

Naar aanleiding daarvan, laat de Heer Inspecteur Generaal opmerken dat het feit dat een natuurlijken put die op een zekere verdieping geen water bevat geen reden geeft om te besluiten dat hij noodzakelijk droogstaat op een geringere diepte, want in de tusschen twee verdiepingen gelegen tusschenruimte kan er een waterdichte prop bestaan met daarboven een water vulling, waarvan het water onder hoogdrukking kan staan, die bekwaam is om, in massa, het werkfront weg te spoelen en dit bijzonder in de lage met groote opening.

Ik vind deze opmerking zeer gepast.

Bijgevolg, dient in dergelijke gevallen, 't is te zeggen in nabijheid van een natuurlijken put, er gewerkt te worden alsof dien put water kon inhouden onder hoogdrukking en het werk te vorderen, zooals voorzien bij ministerieele omzendbrief van 1886 met een klein front voorafgegaan door een volledige boring, die waaiervorming voor het front het geheel werkgebied onderzoekt in evenredigheid met de bijzondere omstandigheden (waterdrukking, opening der laag, enz.).

Namens den Minister :

De Directeur Generaal van het Mijnwezen,

G. RAVEN.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

Commissie tot herziening der Mijnverordeningen. Herinrichting.

De Minister van Economische Zaken,

Gelet op het besluit dd. 4 December 1897 waarbij eene commissie tot herziening der mijnverordeningen ingesteld werd;

Herzien het besluit dd. 15 Mei 1919, tot herinrichting dezer commissie;

Aangezien dat uit hoofde van de belangrijkheid van het Kempisch bekken, de mijnontginners en de arbeiders van dit bekken dienen vertegenwoordigd in den schoot dezer commissie zooals de mijnontginners en de arbeiders der andere bekkens;

BESLUIT :

Artikel één. — De Commissie tot herziening der mijnverordeningen wordt aangevuld door een lid mijnontginner en een lid arbeider. het Kempisch steenkool bekken vertegenwoordigende.

Art. 2. — Afschrift van dit besluit zal tot onderricht aan het Rekenhof en aan den Directeur Generaal van het Mijnwezen, Voorzitter der Commissie overgemaakt worden.

Brussel, den 19^e Maart 1935.

Ph. VAN ISACKER.

Commissie tot herziening der mijnverordeningen.

Benoeming.

De Minister van Economische Zaken,

Gelet op het besluit dd. 4 December 1897, waarbij eene commissie tot herziening der mijnverordeningen ingesteld werd;

Gelet op het besluit van heden tot aanvulling van het besluit dd. 15 Mei 1919 tot herinrichting dezer commissie;

Overwegende er aanleiding toe bestaat tot de vervanging van sommige leden van voormelde commissie;

BESLUIT :

Artikel één. — Worden tot lid benoemd der Commissie tot herziening der mijnverordeningen :

HH.

Verbouwe, Ovide, Inspecteur Generaal der Mijnen, te Brussel;

Vrancken, Joseph, Hoofdingenieurs-Directeur der Mijnen, te Hasselt;

Paques, Georges, Eerst aanwezig Mijningénieur, te Brussel;

Dehasse, Louis, Directeur-Bedrijfsleider van de « Charbonnages d'Hensies-Pommerœul », te Hensies;

Libert, Gustave, Directeur-Bedrijfsleider van de « Charbonnages de Gosson La Haye et Horloz Réunis », te Jemeppe-sur-Meuse;

Dufrasne, Alexandre, Directeur-Bedrijfsleider van de « Charbonnages de Winterslag », te Genck;

Sculier, Louis, Afgevaardigde bij het toezicht der steenkoolmijnen, te Anderlues.

Art. 2. — Worden onderscheidenlijk benoemt tot Voorzitter, Secretaris en Adjunct-Secretaris dezer Commissie, de **HH. Raven**, Gustave; **Breyre**, Adolphe, en **Paques**, Georges.

Art. 3. — Afschrift van dit besluit zal tot onderricht aan het Rekenhof en tot uitvoering aan den Directeur Generaal van de Mijnwezen, overgemaakt worden.

Brussel, den 19 Maart 1935.

Ph. VAN ISACKER.

ARRÊTÉS SPÉCIAUX

Extraits d'arrêtés pris en 1934 concernant les mines.

Arrêté royal du 20 août 1934, autorisant la Société anonyme des Charbonnages Réunis de Roton-Farciennes et Oignies-Aiseau, à Tamines, à occuper, pour la création d'un nouveau siège d'extraction, treize parcelles de terrain situées à Farciennes, d'une contenance totale de 2 ha. 37 a. 81 ca.

Arrêté royal du 15 septembre 1934, autorisant la Société anonyme d'Ougrée-Marihaye, par dérogation au cahier des charges de sa concession de mines de houille de « Marihaye », à effectuer certains travaux dans les espontes à un endroit déterminé de la limite séparant la dite concession de celle de « Kessales-Artistes et Concorde réunis ».

Arrêté royal du 7 novembre 1934, autorisant la Société anonyme des Charbonnages d'Abhooz et Bonne-Foi-Hareng, à Herstal, et la Société anonyme des Charbonnages de Bonne-Espérance, Batterie et Violette, à Liège, à rectifier une partie de la limite commune de la concession « d'Abhooz et Bonne-Foi-Hareng » et de la concession « d'Espérance-Violette et Wandre ».

Arrêté royal du 7 novembre 1934, complétant les arrêtés royaux des 5 novembre 1920 et 8 juillet 1924, par l'énumération des communes s'étendant sous les concessions de « Bois-du-Luc, La Barette et Trivières » et de « Ressaix, Leval, Péronnes, Sainte-Aldegonde et Houssu ».

Arrêté royal du 15 décembre 1934, autorisant la Société anonyme des Charbonnages de Gosson-La Haye et Horloz Réunis, à Tilleur, à occuper, pour les besoins de son exploitation, une parcelle de terrain sise à Montegnée, d'une superficie de 15 ares 20 centiares.